

Khôn ai dễ bán đại này

(Câu cuối trong bài "Mẹ Mốc" của Nguyễn Khuyển)

Lời tác giả - Nhân đọc bài "Thằng khờ PK" trên Đặc san PK 1999, tác giả cảm hứng thay mặt một người bạn nói lên tâm sự của "Thành Khờ" - HVT.

Trời đã khá khuya, Kha đang loay hoay cố chấm xong mấy bài thi cơ động học cuối cùng. Một hơi thở nhẹ bên tai, một hương thơm nhẹ nhàng và quen thuộc :

- Còn nhiều không anh ?

Kha khẽ nghiêng mặt vừa tầm đón nhận một cái hôn phớt qua bên má của Giang, một người vợ, một người bạn và cũng là một người tình trong suốt trên ba mươi năm qua.

- Hai bài nữa thôi !

- Năm phút ?

- Tám phút !

Giang vừa ranh mãnh vừa âu yếm :

- Em chờ.

Kha cảm thấy có một cái gì là lạ trong ánh nhìn của Giang. Không chờ nữa, Kha đẩy bàn phím máy điện toán vào khoang cất, khẽ xoay nhẹ chiếc ghế và ra dấu mời mọc. Giang mỉm cười ngời ngay vào lòng Kha :

- Em trên năm mươi lăm ký chớ không nhẹ đâu !

Kha đặt lên môi Giang một cái hôn nồng nàn. Đây là chiếc hôn thứ mấy ngàn nhưng Kha vẫn thấy ngọt ngào và rung động như lần đầu hai đứa hôn nhau bên một dòng sông hiền hòa miệt Lái Thiêu. Dưới ánh sáng dịu dịu từ cây đèn để bàn,

Kha đắm đuối chiêm ngưỡng nét dịu hiền trên gương mặt người vợ thân thương. Kha mỉm cười liếc mắt lược qua làn da mịn màng ẩn hiện bên dưới lớp áo Kimono lụa hơi lệch lạc thì Giang hiểu ý, giầy nẩy kéo nhẹ mặt Kha đến gần hôn nhanh trên môi Kha:

- Chờ chút nữa. Làm việc đi. Em pha anh một ly cà phê.

Giang nhanh nhẹn đứng dậy khe khẽ ngâm:

- Người ấy bên sông đứng đợi đò

Kha nhìn theo, đùa :

- Em nhắc đến "người ấy" ?

- Không. Em đọc chính những giòng "người ấy" viết !

Kha hơi lúng túng ! Giang làm ra vẻ nghiêm trọng :

- Em nói thiệt đó.

- ...

Giang bước sang kệ sách nhỏ cạnh cửa vào nhặt một quyển sách trao Kha :

- Anh xem. Hay lắm !

- Đặc san Petrus Ký 1999 ?

Giang nhanh nhẹn :

- Trang 63.

Sáng nay thầy S. gọi điện thoại vào trường, dặn Kha sau khi tan sở ghé qua nhà lấy quyển Đặc san Petrus Ký 1999 thầy vừa nhận được mấy hôm qua. Trong khi đợi Giang làm cơm chiều, Kha đã liếc đọc nhanh qua quyển Đặc san nhưng bỏ qua bài này vì Kha nghĩ đó là một chuyện ngắn, sẽ đọc sau.

Gần năm phút qua nhanh, Kha liếc nhìn Giang áy náy. Giang ranh mãnh :

- Em đúng phải hôn ? Đã bảo ngày xưa "người ấy" thương anh mà anh cứ không chịu tin. Nếu hồi đó em đọc...được bài này thì chắc em đã nhường anh cho "người ấy" rồi !

Và Giang làm ra vẻ triết lý :

- Không biết bây giờ "người ấy" có còn thật sự muốn chiếm đoạt anh chàng có mái

tốc muối tiêu này không ?

Kha thấy lòng mình ấm áp và càng thương yêu Giang - Giang vẫn còn "ghen" về chuyện đó, câu chuyện thuở hai đứa mới yêu và "người ấy" là một người con gái tên Lan, một lần cách đây trên ba mươi ba năm đã đi lạc vào cuộc tình của hai người.

Kha kéo Giang vào lòng. Đôi mắt nàng long lanh ngấn lệ :

- Hồi đó khác. Bây giờ khác. Em không "nhường" đâu ghen !

- Em phải hỏi xem anh có chịu "bị nhường" không trước đã ...

- Anh chịu hôn ?

Kha cuối xuống hôn Giang một lần nữa, âu yếm vuốt đôi mắt long lanh lệ của Giang :

- Nếu có kiếp sau, anh cầu xin Phật trời được tiếp tục sống chung với em.

- Anh phải hỏi xem em có chịu hôn ...

- Em chịu không ?

- Chịu ! Chịu ! Chịu !

Giang mỉm cười chớp mắt bên trái mấy cái, một dấu hiệu riêng của Giang :

- Mình đi nghỉ sớm nha anh...

Vào giữa thập niên 60, Kha gặp Giang trong một trại công tác hè xa. Hai người yêu nhau qua những lần trại kế tiếp. Trước khi gặp Giang, Kha đã mấy lần "dang dỡ", cái dang dỡ của những mối tình ở lứa tuổi trăng tròn. Nhưng Giang thì khác ! Đây là lần đầu nàng biết yêu, thấy nhớ nhung và hờn dỗi nếu Kha không đến thăm nàng vào những ngày cuối tuần không cùng đi trại !

Thời gian như ngừng lại. Giang và Kha ngụp lặn trong biển hạnh phúc của hai kẻ đang yêu thì Lan xuất hiện. Sự có mặt của Lan tạo cho Giang nhiều bối rối ! Giang thiếu tự tin khi đối diện với Lan - Giang không có cái bạo dạn của Lan, người con gái cùng lớp nhưng hơn nàng những ba tuổi. Đối với Kha thì khác. Lan chỉ là một người bạn như bao người khác trong phong

trào sinh viên học sinh hoạt động xã hội cho đến một lần Lan tỏ tình ý với Kha.

Hôm đó 4 người thuộc nhóm "tiền trại" chuẩn bị công tác cho một trại tại Gò Công, đi bằng xe gắn máy. Bên nữ có Phụng chở Lan. Bên nam có Kha và Công. Khi xe đến Cần Giuộc, Phụng có vẻ mệt nên để Công chở còn Lan thì sang ngồi với Kha. Lan nửa đùa nửa thật :

- Giống hai cặp tình nhân đi picnic quá !

Phụng hơi ngượng, nói lảng :

- Anh Tài của mày nghe được thì bỏ mạng đó em !

- Tao cho hấn de rồi !

Cả bọn yên lặng khi nghe giọng nói nghiêm trọng của Lan. Công đang trong giai đoạn "làm quen" với Phụng nên anh hững hờ cho xe vọt nhanh trước.

Trời tháng Giêng trong vắt. Hai bên đồng lúa vàng ửng, đó đây những đàn vịt hăm hở lượm lúa rụng trong những thửa ruộng đã gặt xong. Thời gian đã hơn mười một giờ rồi mà làn không khí vẫn còn lành lạnh.

- Kha có lạnh không ?

- Hơi hơi ...

Lan nhè nhẹ choàng tay ôm Kha, chống chế :

- Đoạn này dăng quá, Lan suýt té...

Một lúc sau Kha nghe âm ấm trên lưng - Lan áp nhẹ má vào Kha...

Sau khi đo đạc ước tính vật liệu cho trại công tác thì đã hơn một giờ, cả bọn ghé một quán hủ tiếu ăn trưa. Công có chút việc nhà nên cùng Phụng phóng xe nhanh về trước. Kha cố giữ tự nhiên trước những cử chỉ càng thân mật của Lan.

Trời về chiều ánh nắng bớt gay gắt. Gió bắt đầu lồng lộng. Ra khỏi thị trấn Gò Công khoảng trên mười cây số thì bên phải liên tục những vườn măng cầu dai quăng trái. Lan ôm sát mình Kha khẽ nói :

- Mình kiếm mua ít măng cầu đi Kha...

Kìa, vườn đó có trái nhiều đó...

Kha giảm vận tốc và rẽ sang một con đường đất dẫn vào một vườn trái cây mượt lá. Vườn không những chỉ có măng cầu dai, một đặc sản của tỉnh Gò Công mà còn có cả măng cầu xiêm, mận hồng đào, ổi, xoài và vú sữa. Một em bé trạc tám chín tuổi tò mò hỏi :

- Chú thêm hỏi ai ?

Lan liếc nhìn Kha có vẻ thích thú :

- Chú thêm muốn mua ít trái cây. Có ba má ở nhà không ?

Cô bé thật thà :

- Tĩa đi ngoài đồng chưa ...dề. Để con kêu má.

Chị chủ vườn vui vẻ hỏi han Lan và Kha.

- Tui đang coi nồi cháo heo. Để con Lúa chỉ cho chú thêm mấy cây măng cầu có trái già...

Lan nhanh chân theo cô bé dẫn ra một liếp măng cầu trái đã nở gai tròn trịa.

- Nhánh đó có mấy trái bự lắm. Con hái hồng tới. Chú thím chắc tới.

Kha và Lan cố với quăng nhánh xuống nhưng chỉ hái được hơn một chục. Lan bỗng quay sang cô bé :

- Để ... thêm bông em lên hái.

Lan cúi xuống choàng tay ôm ngang eo ếch cô bé từ từ đứng lên. Cô bé vừa ưỡn người với hái trái đầu tiên thì Lan mất thăng bằng loạng choạng suýt té ngã về phía sau. Kha nhanh tay đỡ kịp. Hai thím cháu cười ngặc nghẹo. Bỗng Lan xoay qua phía Kha :

- Kha đỡ Lan đi.

Kha lúng túng chưa kịp phản ứng thì Lan đã bước đến đứng đối diện Kha :

- Kha đỡ Lan lên đi.

Kha nhún người xuống hai tay choàng ngang bế Lan từ từ đứng lên. Kha hơi nghiêng mặt về một bên, má tựa nhẹ vào làn da bụng của người con gái chàng không bao giờ nghĩ có lúc có những đụng chạm như hôm nay. Một mùi hương thoang thoảng làm Kha ngây ngất.

Cô bé lanh lẹ chỉ chỗ :

- Chỗ đó đó. Thêm với thêm một chút...

Lan ưỡn người với hái mấy trái theo hướng chỉ của cô bé. Chiếc áo ngắn của Lan chằng lên để lộ một làn da trắng mịn màng. Kha vô cùng lúng túng ! Trong một giây phút thiếu suy nghĩ Kha đã tự đặt mình vào một trạng huống khó xử ! Buông thì tiếc, giữ thì ...kỳ ! Một lúc sau Lan khe khẽ nói :

- Kha cho Lan xuống đi...

Kha choàng tỉnh nuối tiếc đặt nhẹ Lan xuống. Hai người đứng sát vào nhau, mặt đối mặt. Lan nháy mắt với Kha cười chúm chím :

- Chắc ...đủ rồi. Mình về kẻo trễ.

Trên đoạn đường về còn lại, Kha nghĩ lang mang về những chuyện xảy ra trong ngày. Kha nghĩ đến Giang. Kha tự chống chế ... có mất mát gì đâu ! Vả lại mọi việc đâu phải do chàng muốn ! Tuy nghĩ vậy nhưng trong thâm tâm Kha cảm thấy hối hận ! Càng nghĩ đến Giang. Kha cảm thấy thương mến Giang hơn - Một người con gái đơn giản, hồn nhiên, bao dung, sẵn sàng dâng hiến tất cả nhưng có một quan niệm và nguyên tắc sống rất rõ ràng...

Kha suy nghĩ thật nhiều sau chuyến đi đó. Có nhiều lúc Kha có ý tưởng cứ "thử" chơi. Mình là con trai, có hại gì đâu. Kha bị dẫn co giữa lòng ham muốn và tình yêu nồng ấm Giang đã giành cho Kha. Kha đem chuyện tình của mấy thằng bạn thân ra phân tích, so sánh, dẫn đo - Đứa nào cũng có người yêu nhưng sau lưng vẫn bay bướm !

Lan tiếp tục mời mọc. Kha nhiều lần thập thò muốn mạo hiểm nhưng tình yêu trong sáng của Giang sau cùng đã thắng. Lan hoàn toàn bỏ cuộc sau lần cố gắng cuối cùng trong trại Tây Ninh và Kha thật sự được hưởng trọn vẹn hạnh phúc với người mình thương yêu. Khôn ai dễ bán đại này.

HVT

San Francisco - Tháng 7 Năm 2000